

[Justitsministeren.]

Det er klart, at vi kan diskutere problemet i udvalget. Jeg personlig anser den placering, forslaget går ud på, for rigtigst. Med hensyn til regionsordningen vil jeg gerne sige, at det er et spørgsmål, vi går i gang med, når dette forslag er gennemført.

Jeg forstod det ærede medlem derhen, at det ærede medlem gerne ville vide, om politiets organisationer fremtidig slet ikke måtte forhandle med rigspolitichefen. Det har ikke været hensigten, det fremgår ej heller af bemærkningerne, hvor det hedder, at det er forhandlinger af større finansiell eller principiel betydning, som fremtidig henlægges direkte til justitsministeriet.

Det ærede medlem fremhævede bestemmelsen i § 108, stk. 2, om de opgaver af ikke-politimæssig art, der pålægges politiet. Jeg deler helt det ærede medlems betragtninger.

Med hensyn til færdselsundervisningen vil jeg gerne sige, at jeg tror, det ærede medlem har ret i, at man kan diskutere, om det er lærerne eller politiet, der skal give denne undervisning. Den nuværende ordning, som iøvrigt er institueret af det ærede medlem selv, er jo rent forsøgsvis, og det er klart, at den, når vi har resultatet af forsøget, vil blive gjort til genstand for nøje overvejelse i justitsministeriet.

Det ærede medlem pegede på, at under rigspolitichefembedet er alene henlagt det rene politikorps, og spurgte, om der ikke ville være rimelighed i herunder at henlægge også kontorpersonalets forhold. Dertil vil jeg gerne sige, at det har været meget nøje overvejet under udarbejdelsen af forslaget, og at det ærede medlem under disse forhandlinger ikke har stået alene og ikke nu står alene med det synspunkt, idet det under forhandlingerne har været fremført fra forskellige sider. Jeg er villig til at drøfte det, men jeg tror, at når det kommer til stykket, vil afgørende grunde tale for, at det bliver under justitsministeriet. Specielt med hensyn til lokaleforhold vil jeg gerne understrege, at når det ikke er henlagt under rigspolitichefen, kan grunden hertil bl. a. være, at det kunne være meget vanskeligt at foretage en sondring med hensyn til, hvad der var så betydeligt, at det måtte til justitsministeriet, fordi justitsministeriet har det finansielle ansvar

også overfor finansudvalget. Om det skulle være muligt at foretage en sondring her, er jeg særdeles villig til at drøfte i udvalget. Også problemet om færdselspolitiet er jeg klar til at drøfte i udvalget.

I forbindelse med fremmedtilsynet rejste det ærede medlem spørgsmålet om ophævelse af visumtvangen for vesttyske statsborgere. Derom vil jeg gerne straks oplyse, at der i den senere tid har været forhandlet med norske og svenske myndigheder om ophævelse af visumtvangen for vesttyske og østrigske statsborgere og for saarlændinge, og disse forhandlinger er så langt fremme, at jeg regner med, at denne visumfrihed kan gennemføres indenfor et overskueligt tidsrum, men jeg bliver nødt til at tilføje, at vi for at opnå en fællesnordisk enhed har måttet acceptere kontrolsedlerne. Jeg deler helt det ærede medlems vurdering af disses værdi.

Det spørgsmål, det ærede medlem direkte stillede mig om, hvilke besparelser forslagets gennemførelse kan antages at medføre, skal jeg søge klaret til den kommende udvalgsforhandling. Jeg takker iøvrigt det ærede medlem for tilslutningen.

Denne tak gælder også det ærede medlem hr. Rasting. Det ærede medlem interesserede sig særligt for spørgsmålet om, hvorvidt det var lykkedes og i hvilken udstrækning det var lykkedes at hindre dobbeltbehandling, og jeg er klar til med det ærede medlem at drøfte de enkeltheder, der her kunne blive tale om, og skulle det være muligt at nå længere frem i retning af at undgå dobbeltbehandling, er jeg særdeles villig til at drøfte det. Når det ærede medlem sluttede med at betegne lovforslaget som ikke-epokegørende, er jeg naturligvis enig deri. Det vil aldrig være revolutionerende i det store og hele at lovfæste den praksis, man i forvejen har.

Også det ærede medlem hr. A. C. Normann takker jeg for tilslutningen til forslaget. Jeg tror, at det ærede medlem har ret, når han understregede, at enhedspolitiordningen, som indførtes i 1938, har vist sig at virke godt, og jeg er enig med det ærede medlem i de betragtninger, han fremsatte om det gode forhold mellem politiet og befolkningen og om betydningen heraf. De enkeltheder, det ærede medlem nævnte, er jeg klar til at drøfte i udvalget.